

З історії школи

Про розвиток освіти в Борзні в дореволюційний період існує дуже мало відомостей. Освіта була початковою та носила релігійний характер. Відомо, що наприкінці 1823 року покровитель науки й мистецтва качанівський поміщик Григорій Степанович Тарновський вирішив своїм коштом відкрити в Борзні повітове училище. Він купив дерев'яне приміщення на п'ять кімнат та

флігель на дві кімнати в капітана Геслінга. 15 серпня відбулося урочисте відкриття училища. У ньому було три класи, де навчалися хлопчики й дівчатка з дворянських, козацьких, міщанських, купецьких сімей. Існував при училищі й підготовчий клас.

Існує документ, який розповідає про церемонію відкриття закладу. Розробляв її особисто директор училища Самарський-Биховець. На передодні відкриття гості, учителі та діти були на Всеношній. У день відкриття, о 8-й годині всі пішли від училища до церкви чітко встановленим порядком. Після Літургії та вдячного молебня присутні на чолі з духовенством, під передзвін усіх борзнянських дзвонів вирушили до училища, де відбулося його освячення й окроплення учнів і вчителів. Розпочалася офіційна частина відкриття закладу, що завершилася поздоровленням присутніх.

Судячи з опису розміщення училища, воно знаходилося в районі сучасного місцезнаходження бувшої першої та другої середніх шкіл.

Тарновський щорічно виділяв із власних коштів по 1 тисячі карбованців на його утримання. Відомо, що в середині XIX століття воно боролось за звання народного. Частина дітей з бідних родин навчалася безкоштовно. Отже, це був перший світський навчальний заклад не тільки в Борзні, а й в повіті.

Повітове училище в 1878 році було реорганізовано в двокласне, де навчалось 48 учнів. У 1913 році його перетворено на вище початкове училище. Його програма приблизно дорівнювала семирічці та в 1915 році тут навчалось 165 учнів у 4-х класах. Будинок колишньої школи № 2 був збудований у 1912 році архітектором Білозерським П. І. Спочатку це була чоловіча гімназія, де функціонували молодші класи. Першим директором було призначено Локтя Олександра Васильовича.

Тут працював учителем малювання талановитий художник Андроник Григорій Лазарчук. У 1915 році в гімназії навчалось 190 учнів у 5-ти класах.

Після приходу до влади більшовиків усі навчальні заклади були перетворені на дві трудові школи – школу I-го ступеня (приблизно програма семирічки) і школу II-го ступеня (середню).

З 1924 року почала працювати Борзнянська семирічна школа № 2, а в 1934 році вона була реорганізована на середню та їй присвоєно ім'я Т. Г. Шевченка. Директорами її були Павло Микитович Блохін, Василь Якович Дорошенко, Андрій Гнатович Шкарупа, Петро Федорович Ручиця, Кирило Михайлович Нечипоренко, Василь Павлович Оліфер.

Відомо, що директором 1-ї школи був Обухівський Володимир Іванович. Приміщення школи так і називали «обухівським будинком». Людина передових поглядів,

він був репресований у 1937 році. Тоді ж арештували як ворога народу і директора 2-ї школи Андрія Гнатовича Шкарупу.

Постраждали від репресій і вчителі: Любович Олександр Павлович (українська мова та література), Медівник Йосип Трифонович (малювання) та багато інших. А вчителя німецької мови Крамаря Альфреда Фердинандовича забрали прямо з уроків.

З 1936 року школа № 1 стала середньою.

У роки радянсько-німецької війни вчителі та колишні учні обох шкіл героїчно захищали честь і незалежність своєї Батьківщини й удостоєні багатьох нагород. Колишній студент педкурсів, що були розміщені в будинку школи № 2, Василь Гаврилович Нетреба удостоєний високого звання Героя Радянського Союзу. Фашисти спалили 18-річну випускницю Марію Даниш, бібліотекаря та вчительку математики Раїсу Борисівну Білу разом з її сином, учнем 6-го класу Михайлом, у 1941 році, .

У 1-й школі навчання відновлено в 1943 році, а в 2-й – у 1946 році. Директором 1 школи працювали Литвиненко Сергій Демидович, Литвиненко Петро Олександрович, Коваленко Микола Васильович, Іллющенко Іван Йосипович.

Педколектив 2-ї школи працював під керівництвом Волошина Миколи Семеновича, Литвиненка Сергія Демидовича, Антонечка Олександра Івановича, Рисака Андрія Юхимовича, Глотки Анатолія Семеновича та Гринь Тамари Володимирівни.

За бездоганну і багаторічну працю та успіхи досягнуті у вихованні й навчанні підростаючого покоління орденом Леніна удостоєно Сергія Демидовича Литвиненка, Марії Терентіївни Нагорній присвоєно звання Заслуженого вчителя УРСР, директору школи №1 Івану Йосиповичу Іллющенку – Заслуженого працівника культури УРСР.

На початку 80-х років було прийняте рішення про необхідність будівництва нової школи на 1176 учнівських місць. Споруджували школу будівельники Ніжинського ПМК-286. Загальна вартість будівництва становила понад мільйон карбованців.

1 вересня 1983 року в місті Борзні була відкрита нова школа, в якій навчалася 1500 учнів та працювало 120 учителів унаслідок злиття двох учительських та учнівських колективів 1 та 2 шкіл. Першим директором її була призначена Гринь Тамара Володимирівна, кандидат педагогічних наук, пізніше кавалер двох орденів – Трудового Червоного Прапора та ордена Леніна.

Нова школа споруджена за найсучаснішим проектом, згідно з перспективним планом соціального розвитку на 11 п'ятирічку. Полонили погляд чудові навчальні кабінети та класи, спортивний та актовий зали, майстерня, їдальня. При школі оброблялися не тільки навчально-дослідні ділянки, а й функціонувала теплиця, що забезпечували їдальню зеленню, клумби – розсадою

квітів.

Протягом багатьох років склалися тісні стосунки з дитячим садком №3, вивчалася проблема наступності у вихованні підростаючого покоління.

Надзвичайно збагатила учнівський та учительський колективи багаторічна дружба із Чернігівською школою № 2 та Ніжинською № 3. Традиційно щорічними були інтернаціональні поїздки в Хрудімський район (Чехословаччина) груп учителів та учнів з метою пропаганди та вивчення російської мови.

З 1983 року школа стала базовою щодо проблеми вивчення та втілення інновацій у сучасний урок. У ній плідно працювали предметні методичні об'єднання, які очолювали передові вчителі району: Заводовська В. Я., Клименко В. І., Лугіна В. Я., Сірий Л. Г., Тутік Л. П., Апанасенко В. О. та інші.

Уперше в районі в школі був створений комп'ютерний клас. Працював зал Бойової слави. Про культурне життя школи знали не тільки в районі, а і в області (завдяки шкільному учнівському та учительському хорам, учительському ансамблю тощо).

У 1995 році відкрито музей народознавства, у якому зібрано силами учнівського та вчительського колективів багаті краєзнавчі матеріали.

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 27.12.2008 р. № 1606-р. «Про присвоєння імені Христини Алчевської Борзнянській загальноосвітній школі I-III ступеня Борзнянської районної ради» школі присвоєно ім'я Христини Алчевської та рішенням Борзнянської районної ради від 26 жовтня 2017 року № 248-ХІІ/VII заклад визначений опорним, що надає повну загальну середню освіту, забезпечений кваліфікованими педагогічними кадрами, має сучасну матеріально-технічну та навчально-методичну базу, зручне розташування.

В опорному закладі створюються 2 філії (Борзнянська ЗОШ I ступеня Борзнянської міської ради Чернігівської області, Працівська ЗОШ I-II ступенів Борзнянської міської ради Чернігівської області), що утворені з метою надання рівного доступу дітям до якісної освіти.

Головною метою школи стає забезпечення реалізації права громадян на здобуття повної загальної середньої освіти.

Основними завданнями педагогічний колектив вважає: забезпечення відповідності рівня загальної середньої освіти Державним стандартам освіти, єдності навчання та виховання, концентрація та ефективне використання наявних ресурсів, їх спрямування на задоволення освітніх потреб учнів, створення єдиного освітнього простору та єдиної системи виховної роботи

Педагогічний колектив постійно розробляє та застосовує сучасні технології, апробує інновації, що суттєво поліпшують результати освітнього процесу. Ефективно використовуються наявні матеріально-технічні ресурси, які спрямовуються на задоволення освітніх потреб учнів.

Виховання шанобливого ставлення до родини, поваги до народних традицій і звичаїв, державної та рідної мови, національних цінностей українського народу та інших народів відбувається під час тематичних декад, різнопредметних конкурсів, літературних вікторин, сімейних свят тощо.

Формування й розвиток соціально зрілої, творчої особистості з усвідомленою громадянською позицією, почуттям національної самосвідомості, особистості, підготовленої до професійного самовизначення, педагоги втілюють протягом тижнів юнацької та дитячої творчості, уроків-зустрічей, під час екскурсій та подорожей.

Реалізація права учнів на вільне формування політичних і світоглядних переконань відбувається під час засідань шкільного парламенту, на уроках – диспутах із правознавства та історії.

Виховання свідомого ставлення до свого здоров'я, здоров'я інших громадян як найвищої соціальної цінності, формування засад здорового способу життя, збереження та зміцнення фізичного й психічного здоров'я учні отримують на уроках здоров'я, зустрічах із медичними працівниками, психолого – педагогічних практикумах, природоохоронних акціях, квестах «Ми обираємо здоровий спосіб життя».

Створені умови для оволодіння учнями системою наукових знань про природу, людину й суспільство, для екологічного виховання засобами позакласної, позашкільної роботи.

Підвищення якості знань учнів шляхом упровадження в освітній процес комп'ютерних технологій та використання інформаційної мережі Інтернет відбувається на уроках інформатики.

Школа самостійно приймає рішення та здійснює діяльність у межах своєї компетенції, передбаченої законодавством України, і власним Статутом, розробляє стратегічну програму діяльності та плани роботи щодо її реалізації, спільно з районним методичним кабінетом, відділом освіти райдержадміністрації проводить діяльність із накопичення й обміну інформацією про сучасні науково-методичні, дидактичні, виховні, управлінські, наукові та практичні досягнення з визначеної проблеми, пошуку сучасних ефективних та оптимальних форм і методів організації освітнього процесу.

Педагогічний колектив моніторить інноваційну діяльність, видавничу діяльність, демонструє презентації навчально-методичної літератури, вивчає узагальнює та впроваджує в освітній процес передовий педагогічний досвід.

На семінарах та засіданнях методичних об'єднань апробуються педагогічні технології та навчальна література. Проводяться консультації та організована співпраця всіх зацікавлених працівників району з визначеної проблеми, демонструється передова методика, сучасні технології навчання й виховання. Організовується та координується підготовка до друку матеріалів досвіду, проводяться навчально-методичні семінари, конференції й наради з визначеного напрямку модернізації освітньої системи.

Заклад самостійно обирає та впроваджує допрофільну підготовку та профільне навчання, поглиблене вивчення окремих предметів, забезпечує всебічний розвитку особи, її здібностей і обдарувань, наукового світогляду.